

**Dukai Takách Judit:
Az én magányom**

Itten töltöm vígan napjaimat
E szalmafüdeles együgyű kis házban.
Itt öntözöm zsenge virágimat
E kis kertecskének híves homályában.

Dalra fakaszt madárcák zengése,
Elandalít a falevél újulása,
A tavaszi zefir sziszegése,
Égi reménnyel gyújt rózsák bimbózása.

Így, - így élek, távol frigyektől.
Kicsinyek gondjaim, de egyszersmind nagyok
S ha magányom a bölcsebb lelkektől
Látogattatik, - óh!- akkor boldog vagyok!

ENGLISH SONG THRUSH

/Wild Scenes and Song Birds, 1854/

**Tavaszi szél vizet áraszt
népdal**

Tavaszi szél vizet áraszt,
virágom, virágom.
Minden madár társat választ,
virágom, virágom.

Hát én immár kit válasszak,
virágom, virágom?
Te engemet s én tégedet,
virágom, virágom.

Zöld pántlika könnyű gúnya,
virágom, virágom.
Mert azt a szél könnyen fújja,
virágom, virágom.

De a fátyol nehéz gúnya,
virágom, virágom.
Mert azt a bú földig húzza,
virágom, virágom.

József Attila: Mama

Már egy hete csak a mamára
gondolok mindig, meg-megállva.
Nyikorgó kosárral ölében,
ment a padlásra, ment serényen.

Én még őszinte ember voltam,
ordítottam, toporzékoltam.
Hagyja a dagadt ruhát másra.
Engem vigyen föl a padlásra.

Csak ment és teregetett némán,
nem szidott, nem is nézett énrám
s a ruhák fényesen, suhogva,
keringtek, szálltak a magosba.

Nem nyafognék, de most már késő,
most látom, milyen óriás ő -
szürke haja lebben az égen,
kékítőt old az ég vizében.

Tóth Árpád: Április /részlet/

Április, ó, Április!
Símogass, vezess!
Hadd legyek ma újra kis
Jó öcséd, kezes,
Hadd feküdjem tarka fák
Alján inni fényt,
Míg arcomba szöcske vág,
Zöld parittyaként,
Míg szememre patyolat
Szirom lengve jön,
S kis selyem-sátra alatt
M megbúvik a könny...

Magyar
Irodalomterápiás Társaság

a KÖLTÉSZET csendje a váróban

/Carl Larsson: Tavasz, 1907/

Összeállította:
Magyar Irodalomterápiás Társaság

www.irodalomterapia.hu